

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA 3-A DUPĂ RUSALII

(Despre grijile vieții)

SF. MC. IULIAN DIN TARS ȘI AFRODISIE

ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ȘI GRIJILE VIEȚII

În Duminica a 3-a după Rusalii în pericopa evanghelică de la Matei, cap. 6, 22-33, care este un fragment din Predica de pe munte, Mântuitorul Hristos ne îndeamnă să nu avem preocupare excesivă și exclusivă în dobândirea lucrurilor materiale pentru viața noastră, ci să avem discernământ, măsură și încredere în purtarea Sa de grijă față de noi, străduindu-ne mai mult pentru dobândirea bunurilor spirituale care ne deschid calea Împărăției lui Dumnezeu și ne asigură moștenirea vieții celei veșnice.

În Evanghelia acestei Duminici, Mântuitorul Hristos ne atrage atenția să avem o viață curată și luminată de Duhul Sfânt; să dobândim ochiul cel lăuntric al inimii și al conștiinței noastre și să nu ne alipim viața și întreaga preocupare doar de dobândirea lucrurilor trecătoare și materiale și să punem mai multă valoare pe sufletul nostru și pe comunicarea noastră cu el. Acest lucru nu înseamnă subestimarea vieții trupești, căci în această viață ne lucrăm și mântuirea. Dar este bine să avem o ierarhizare a valorilor și să nu ne lăsăm copleșiți de griji trecătoare. Chiar Hristos ne spune: „Ce-i va folosi omului dacă ar câștiga lumea toată și ar pierde sufletul său?”

Alipirea și goana după dobândirea pe orice cale a plăcerilor, a luxului, a desfrâului, nu face altceva decât să-l robească pe om, iar ochiul vieții sale lăuntrice se întunecă atunci, căci se așează pe el opacitatea, alipirea exclusivă de materialitatea lucrurilor din lume; așa încât ajunge să nu mai vadă pe Dumnezeu din fapăturile Sale, să nu mai vadă și să nu mai înțeleagă lumea ca dar al lui Dumnezeu făcut omului. Se ajunge astfel la un antropocentrism exagerat și păgubos, iar omul împresurat și copleșit de grijile vieții uită de Dumnezeu și vede lumea doar ca pe spațiu în care el singur lucrează, exploatând egoist și fără scrupule bogățiile ei. Așa s-a ajuns în vremea noastră la mari dezechilibre economice, ecologice și sociale. Practic, Dumnezeu nu se mai vede din preocupările exagerate ale omului, iar omul a uitat că este împreună lucrător cu Dumnezeu la desăvârșirea sa și a creației întregi.

Noi trebuie să ajungem să-L vedem cu un ochi curat pe Dumnezeu, creatorul tuturor, dar și Cel care ne poartă de grijă și conduce de fapt întreaga creație spre desăvârșire. Așa au văzut, așa au gândit și au trăit sfinții. Ei nu au fost biruiți de

grijile vieții materiale, ci de pacea și iubirea lui Hristos, iar grija pentru trup n-au prefăcut-o în poftă, cum zice Apostolul (Rom. 3, 14), ci au dominat trupul prin întreaga lor viață spirituală.

Nu trebuie să avem griji și preocupări exagerate după cele materiale, gândindu-ne toată ziua ce vom mânca, ce vom bea, ce haine de lux să ne cumpărăm sau în ce lux să trăim sau ce vacanțe pline de opulență să facem, uitând de Dumnezeu și deopotrivă de semenii noștri mai nevoiași. Mântuitorul Hristos spune că toate acestea le caută cei fără de Dumnezeu, cei care vor să slujească la doi domni: și lui Dumnezeu și bogăției. Pentru a se face înțeles, chiar Hristos ne dă două exemple, îndemnându-ne să cugetăm la păsările cerului care nu seamănă și nu adună în hambare, și totuși Tatăl cel ceresc le hrănește și pe acestea, le poartă de grijă și lor. Desigur că mult mai de preț în fața lui Dumnezeu suntem noi oamenii și Dumnezeu ne va purta de grijă pentru toate, dar să-L punem pe El centru al preocupărilor noastre, pentru că El știe ca un tată iubitor că pentru viața noastră avem nevoie și de hrană și de îmbrăcăminte,

dar toate cu măsură, fără să ne alipim sufletul de ele. El ne urmărește viața până în cele mai mici detalii, așa încât dacă înfrumusețează florile câmpului cu atâta splendoare încât „nici Solomon nu s-a îmbrăcat cu atâta frumusețe”, cu atât mai mult va purta grijă de noi.

Să reținem: Mântuitorul nu zice „să nu munciți”, ci ne spune să nu ne îngrijim peste măsură de cele materiale, să nu ne lăsăm împresurați de grijile vieții, să nu căutăm plăcerile deșarte ale acestei lumi, ci să ne alipim de Domnul, știind că Hristos ne eliberează de pofta ochilor, de poftele trupului și de trufia vieții, în măsura în care și noi lucrăm pentru aceasta, căutând în primul rând împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și celelalte se vor adăuga nouă.

Iată deci un mesaj pentru omul vremurilor noastre, care trăiește într-o societate secularizată și într-un consumism exagerat, să căutăm în primul rând mântuirea noastră, să-L dobândim pe Dumnezeu în viața noastră, lucrând în mod cinstit, conform poruncilor Sale și pentru dobândirea celor necesare vieții. ❖

Preot Eugen Moraru

SFÂNTUL IERARH GRIGORIE DASCĂLUL, MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI

Despre calitățile de bun arhipăstor, teolog și isihast ale Sfântului Grigorie, Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal spune: „Numele de familie nu este Dascălul, un lucru foarte important pentru semnificația patronajului lui asupra sectorului teologic educațional. Prin activitatea arhipăstorească s-a arătat a fi un dascăl al poporului credincios din Țara Românească.

Iar prin lucrările teologice, traduceri sau lucrări originale, multe cu caracter de manual, a devenit dascăl al multor generații de elevi ai seminariilor care se vor înființa îndată după moartea lui, dar datorită demersurilor sale făcute în ultimii ani de viață Sfântul Grigorie este și un dascăl al învățământului teologic. Sfântul Grigorie Dascălul rămâne un ocrotitor inspirat al Sectorului Teologic-educational și un model de muncă, perseverență și fidelitate față de Biserică pentru toți ostenitorii acestui sector.”

S-a născut în București, în anul 1765, din părinți iubitori de Dumnezeu. Numele său de mirean era Gheorghe Miculescu. După ce a studiat la renumite școli din București, a ajuns ucenic al Sfântului Paisie Velicivovschi, fiind călugărit la Mănăstirea Neamț. Dornic de desăvârșire, la îndemnul Sfântului Paisie, tânărul monah Grigorie viețuiește o perioadă de timp la Sfântul Munte Athos. Revenind în țară, se așază la Mănăstirea Căldărușani, așezământ monahal reorganizat de Sfântul Cuvios Gheorghe, starețul mănăstirilor Cernica și Căldărușani.

În anul 1823, Sfântul Grigorie a fost chemat la București de domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica, fiind ales mitropolit al Țării Românești. Ca arhipăstor, mitropolitul Grigorie Dascălul a desfășurat o neobosită activitate pastoral-misionară și social-culturală, numind ierarhi în scaunele episcopale de la Argeș, Râmnic și Buzău și întemeind școli teologice în fiecare dintre aceste centre eparhiale. De asemenea, s-a îngrijit de restaurarea Catedralei mitropolitane din București, precum și de traducerea și tipărirea în limba română a „Vieților Sfinților”.

Întreaga viață și lucrare a mitropolitului Grigorie în slujba Bisericii a fost un exemplu de sfințenie și de iubire jertfelnică pentru păstoriții săi, de sprijinul său material beneficiind numeroși săraci, văduve, orfani,

oferind hrană, adăpost și cărți de învățătură.

Activitatea Sfântului Ierarh Grigorie Dascălul în scaunul de mitropolit al Țării Românești a fost întreruptă de către administrația rusă instaurată în Principatele române, fiind exilat timp de peste patru ani

la Chișinău, Buzău și Căldărușani.

Pentru viața, activitatea și strădania sa duhovnicească, Sfântul Ierarh Grigorie a rămas în istoria Bisericii și a poporului român drept cel mai de seamă întâistătător al scaunului mitropoliei Țării Românești din secolul al XIX-lea, fiind cunoscut cu supranumele de „Dascălul.”

La 22 iunie, 1834, mitropolitul Grigorie adoarme în Domnul și este înmormântat lângă zidul bisericii Mănăstirii Căldărușani, în partea de nord. După șapte ani, osemintele sale s-au strămutat în gropnița Mănăstirii Căldărușani, iar în prezent sunt așezate în pridvorul bisericii.

Pentru viața și activitatea sa, în octombrie 2005, Sfântul Grigorie a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, fiind prăznuit pe 22 iunie. ❖

Sursa – basilica.ro - Text adaptat

Sinaxar 24 iunie

Sfântul Niceta de Remesiana

Era originar din orașul Remesiana (actuala Bela-Planka, pe râul Nišava, între Niș și Pirot), din Dacia Mediteranee (provincie romană ce avea capitala la Serdica - Sofia de azi). Datorită vieții sale curate va ajunge episcopul acestui oraș, păstorind între anii 366-414.

Deși este daco-roman la origine se presupune că acest Sfânt Ierarh și-a petrecut o parte din viața sa în Apus, aflându-se în Italia cel puțin de două ori, în anul 398 și 401-402. Folosirea unei exprimări alese, precum și întrebuițarea unor izvoare de limbă latină în scrierile sale îndreptătesc acest lucru. Sfântul Niceta a depus un susținut efort de evanghelizare în rândul popoarelor din provinciile Dacia Ripensis și Dacia Mediteranee, astfel, va primi numele de „Apostol al daco-romanilor”.

Sfântului Niceta i se atribuie următoarele scrieri: „Despre diferitele denumiri ale Domnului nostru Iisus Hristos”, „Despre privegherea robilor lui Dumnezeu”, „Despre folosul cântării de psalmi”, precum și un „Catehism” pentru cei ce se pregătesc pentru Botez, care ulterior a fost intitulat „Cărticele de învățătură”. Și tot lui i se atribuie imnul „Te Deum Laudamus”, despre care se credea a fi fost opera sfântului Ambrozie de Milan. Se

pare că a trecut la cele veșnice în anul 414.

Aducerea moaștelor Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava

Sfintele Moaște au fost aduse în vechea capitală a Moldovei în anul 1402, în timpul lui Alexandru cel Bun, la Biserica Mirăuților, unde au rămas până în anul 1589, când au fost mutate în noua Catedrală mitropolitană, Biserica „Sfântul Gheorghe”. În anul 1686 au fost furate de regele Jan Sobieski și duse în Polonia, la Zolkiew, de unde au fost readuse abia în 1783. La începutul Primului Război Mondial, pentru a fi ocrotite, au fost duse la Viena și adăpostite în capela ortodoxă română din capitala Austriei, apoi în anul 1918, sfintele moaște au fost readuse în Moldova.

Deși, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, în 1950, generalizarea cultului Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, cu data de pomenire 2 iunie, evlavlia populară a consacrat ziua de 24 iunie, zi în care moaștele sale au fost aduse de la Cetatea Albă, pentru a-l sărbători pe ocrotitorul orașului. În ziua sărbătorii, pelerinii însoțesc racla cu sfintele sale moaște pe străzile orașului.

Sursa – basilica.ro

ISTORIE ȘI ORTODOXIE LA SUD ȘI NORD DE DUNĂRE

Sâmbătă, 13 iunie 2015, enoriașii parohiei Șerban Vodă au plecat într-un al doilea pelerinaj de o zi, pentru a vizita trei lăcașuri de cult din județul Giurgiu și Ilfov, și trei obiective din Bulgaria.

Mulțumită celor care ne-au condus în această călătorie, domnul Clement Gavrilă, profesor de istorie și doamna Magdalena Pencea, absolventă a Facultății de Teologie, am petrecut o zi specială, vizitând locuri pline de istorie, de cultură, și mai ales de sfințenie. Nici un minut din acest pelerinaj nu a fost irosit, am trăit la maximum bucuria întâlnirii cu locuri privilegiate, ocrotite de sfinți și încărcate de zeci și chiar sute de ani de istorie. Ne-am rugat, ne-am închinat la sfinte moaște, am aflat poveștile acestor lăcașuri deosebite, ne-am bucurat să vorbim cu trăitorii mănăstirilor vizitate.

Mănăstirea Comana, ctitorie a domnitorului Vlad Țepeș, azi în plin proces de renovare, ne întâmpină cu icoanele sale vechi și moaștele unor sfinți precum Sfântul Nicolae, Ioan Gură de Aur, Epictet și Astion, Haralambie sau Sfânta Ecaterina sau cu veșmântul Sfintei Cuvioase Parascheva. Trecând apoi granița la bulgari, poposim pe valea Lomului la peștera Sfântului Dimitrie. Admirăm locurile ce altădată au fost moșia domnilor români Basarabi, ne lăsăm cuprinși de pacea locului, urcăm în mica peșteră-biseriță și ne închinăm la vechea icoană a Sfântului, dar și la cea dăruită de Patriarhia Română acum câțiva ani și care are un fragment din moaștele ocrotitorului Bucureștilor. Ne minunăm la gândul că sfântul și-a dorit să fie la zeci de kilometri distanță, să ne mângâie pe noi români!

Apoi ajungem într-un parc de vis, de altfel unul din cele mai valoroase din Bulgaria, care cuprinde peșterile rupestre de la Ivanovo, obiectiv aflat în patrimoniul UNESCO. Ne amintim de peșterile rupestre de la noi, cum ar fi cele de la Basarabi sau ne întoarcem în timp la pelerinajul făcut în anul 2006 de un grup de enoriași din parohia Șerban Vodă, însoțiți de părintele Dinu, la peșterile din Capadocia.

Vizităm catedrala mitropolitană Sfânta Treime din Ruse și medităm la bogăția de spiritualitate ortodoxă din România. Ne întoarcem pe meleagurile românești pentru a vizita mănăstirea Sfântul Ioan Rusul din Slobozia, județul

Giurgiu. Aflată într-o locație de vis, mănăstirea este înconjurată de pădure și are chiar o mică „grădină zoologică” cu păuni, găini și iepuri, capre și iezi. Biserica mănăstirii ne întâmpină cu moaștele Sfântului recent prăznuit Ioan Rusul, dar și cu cele ale Sfântului Ioan Gură de Aur. Rugându-ne mai ales pentru sănătatea noastră și a celor dragi, ne îndreptăm spre Biserica Drăgănescu, unde aflăm taina picturii cu care Părintele Arsenie Boca a împodobit mica biserică de aici. O pictură unică, plină de profeții, care ne tâlcuiește Sfânta Scriptură în imagini ce depășesc uneori linia canonică pentru a se întipări

mai bine în mintea noastră și a ne mustra și îndemna la viață curată într-un alt fel decât pictura bizantină.

Ne-am întors așadar la București după o zi tihnită, luminoasă, în care am îmbinat cunoașterea cu rugăciunea, cântecul cu pacea locurilor prin care am trecut, și vorbirea cu Dumnezeu și sfinții cu comuniunea dintre noi. Mulțumim în mod special domnului profesor Clement Gavrilă care a făcut ca acest pelerinaj să fie pentru fiecare dintre noi unul complet, și ne-am dori și alte pelerinaje în compania celui care dăruiește multă dragoste și înțelegere celor din jur! ❖

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

Această sărbătoare este atestată încă din secolele IV-V și a fost instituită, după unii, spre a înlocui unele vechi sărbători păgâne, cu caracter agricol sau naturist, din epoca solstițiului de vară (22-23 iunie).

În calendarul Bisericii noastre avem următoarele sărbători închinat Sfântului Ioan: Zămislirea - 23 septembrie; Nașterea - 24 iunie; Soborul - 7 ianuarie; Tăierea capului - 29 august; Prima și a doua aflare a capului - 24 februarie; A treia aflare a capului - 25 mai. Este cunoscut ca „Înaintemergătorul Domnului”, pentru că a vestit venirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În legătură cu zămislirea Sfântului Ioan Botezătorul, Sfânta Scriptură a Noului Testament relatează acest moment în evanghelia Sfântului Apostol Luca în primul capitol de la versetul 5 la 80. De aici aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era fiul preotului Zaharia de la Templu, iar pe mama sa o chema Elisabeta. Nașterea sa a fost vestită de Arhanghelul Gavriil, în chip minunat, tatălui său, pe când slujea în Templul de la Ierusalim. Deoarece s-a îndoit că va mai putea avea copii la vârsta înaintată pe care o avea, Zaharia nu a mai putut vorbi până în ziua

când, după nașterea fiului său, a fost rugat să scrie pe o tăbliță care va fi numele copilului, iar el a scris Ioan. Atunci a recăpătat darul vorbirii și a profețit în legătură cu misiunea pe care o va avea, de Înaintemergător (Lc. 1, 67-79). După acest moment, Evanghelistul Luca, în ultimul verset din primul capitol al Evangheliei sale menționează: „Iar copilul creștea și se întărea cu duhul. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel”.

Sfântul Ioan a predicat Botezul Pocăinței, pe malul râului Iordan, în deșert, în al cincisprezecelea an de domnie al lui Tiberiu, împăratului Romei. Rolul Sfântului Ioan este important în iconomia mântuirii, fiind acela de Înaintemergător al Domnului nostru Iisus Hristos, de aceea el este prăznuit mai mult decât alți sfinți pentru că Sfântul Ioan Botezătorul, potrivit Evangheliilor, este „glasul care strigă în pustie”, de aceea în iconografia ortodoxă Sfântul Ioan stă de-a stânga Mântuitorului. El este ultimul prooroc al Vechiului Testament și, totodată, cel care face legătura cu Noul Testament. Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul mai este cunoscută în tradiția populară românească și ca „Sânzienele” sau „Drăgaica”. ❖

Sursa – basilica.ro - Text prescurtat

24 IUNIE - ZIUA INTERNAȚIONALĂ A IEI ROMÂNEȘTI

„Costumul tradițional este un adevărat templu la purtător, o imago mundi care conține o sumă de simboluri, hierofanii, revelări ale sacralului care îi dau o poveste și ne dau în același timp nouă o identitate culturală unică, inimitabilă”.

„Asta este adevăratul brand românesc, templul la purtător - costumul popular tradițional, în care românul a știut să-și etaleze de-a lungul vremii valorile, în momentele-cheie ale existenței sale. Atunci avea și textele explicative, textele de folclor literar, care rezonau cu desenele, cu hieroglifele de pe costume. Căci pe costum este scris același lucru - iată o viziune teologică deja! - anume că omul poate accepta lumea nevăzută pornind de la simbolurile din lumea văzută și astfel să-și taie un drum înspre Dumnezeu.

Un costum nefalsificat trebuie să conțină o narațiune cosmologică, e o minirecapitulare a cosmosului. Și este mai ușor să înțelegi, dacă te ajuți de textul unei colinde, care capătă astfel, alăturată simbolurilor de pe costum, un înțeles aparte: Iată vin colindători / Printr-înșii și Dumnezeu / Îmbrăcați într-un veșmânt / Lung din cer până-n pământ / Scris e-n spate, scris e-n piept / Scris e-n șale, scris în poale / De-amândouă părțile scris câmpul cu florile / Iar prejurul poalelor scrisă-i marea tulbure / Pe-ai săi umerei scriși sunt doi luceferi / Pe umărul de-a

dreapta scris-e Soarele și Luna / Pe umărul de-a stânga închipuită-i lumea.” Prof. Ioan Sorin Apan (fizician, teolog ortodox, pictor de biserici) Am ales aceste cuvinte postate pe Facebook-ul „La Blouse Roumaine” pentru a începe acest articol dedicat Zilei Internaționale a Iei românești. Pentru că, de fapt, de aici, de pe acest facebook a pornit în 2013 inițiativa de a sărbători la românească, poate piesa de rezistență a costumului popular, printr-o zi – 24 iunie, dedicată evenimentelor internaționale de promovare a Iei. Comunități românești din diasporă, muzee și centre culturale, au dedicat chiar și perioade de o săptămână pentru a cunoaște valorile autentice ale costumului popular românesc. O simplă inițiativă de a purta în 24 iunie o ie și a posta pe net o fotografie cu ea a fost îmbrățișată de sute de comunități, organizații, asociații, instituții culturale. A devenit chiar un mijloc de promovare a imaginii României în lume.

Ziua Națională

a Portului Tradițional din România

Și iată că la numai 2 ani de la prima sărbătorire internațională a Iei românești,

parlamentul României a promulgat o lege prin care se instituie Ziua Națională a Portului Tradițional din România în a doua duminică din luna mai. În mod oficial, autoritățile, școala, muzeele, centrele culturale, radioul și televiziunea, Institutul Cultural Român și Departamentul politici pentru relația cu românii de pretutindeni pot susține financiar și logistic realizarea unor programe și proiecte culturale cu ocazia organizării și desfășurării Zilei Naționale a Portului Tradițional din România. Să mai spunem că și în Republica Moldova Guvernul a dat pe 16 iunie 2015 o hotărâre asemănătoare, frații noștri sărbătorind portul popular în a patra duminică din iunie.

Biserica – locul unde românii poartă costumul popular

Bisericile ortodoxe române din țară și din lume sunt locul în care costumul popular este la mare cinste, este chiar un blazon și un lucru extrem de drag mai ales pentru românii din străinătate. După cum știți, chiar în parohia Șerban Vodă mai ales la sărbătorile mari, religioase, dar și naționale, se poartă cu mândrie costumul popular. Unii au descoperit în lada de zestre a părinților sau rudelor de la sat costume populare valoroase. Alții și-au cumpărat costume întregi sau numai o ie sau o cămașă. Profesorii de la școlile din parohie vin adesea la biserică cu elevii lor îmbrăcați în port popular, de hram și de sărbătorile religioase sau naționale.

Portul popular reprezintă una dintre cele mai importante forme de cultură ale unui popor, pe baza lui realizându-se numeroase cercetări: geneza istorică și etapele principale de evoluție, formele contemporane și aria de răspândire, originalitatea sa în raport cu portul altor popoare, contribuția lui în procesul de geneză al unui popor. De aceea este important să-l cunoaștem și să-i descifrăm semnificația socială, culturală și chiar religioasă. Să-i cunoaștem vechimea, originile, evoluția. Și dacă nu avem timp și posibilitatea să facem aceasta, cel puțin să-l purtăm și să-l facem cunoscut astfel celorlalți.

Pe 24 iunie să purtăm o ie

O astfel de zi este și 24 iunie, pentru noi Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul sau Sânzienele în tradiția populară. Să ne îmbrăcăm deci, oriunde mergem – la biserică, la școală, la servicii sau pur și simplu în oraș – măcar cu o ie sau o cămașă tradițională. Astfel, să devenim purtătorii unui blazon al poporului român. Ia sau cămașa românească este de altfel un obiect de vestimentație foarte frumos, elegant și demn ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 21 IUNIE - 28 IUNIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 21 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții) Utrenia, Sfânta Liturghie
Martți 23 iunie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Miercuri 24 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul - Utrenia, Sf. Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 26 iunie	07 ³⁰ -9 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 27 iunie	07 ³⁰ -10 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 28 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI